

Nr 268.

Av herrar **Grym** och **Franzon**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fastställande av personalförteckning för domänverket, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 125 till 1946 års riksdag angående fastställande av personalförteckning för domänverket har departementschefen beträffande kronojägarna anfört: »Vissa skäl synas tala för att de i 9 och 10 lönegraderna placerade kronojägarna beredas en förbättrad löneställning. Med hänsyn till pågående lönerrevision anser jag mig dock icke nu böra till slutligt avgörande upptaga denna fråga. Av samma skäl torde även få anstå med avgörandet av spørsmålet om de biträdande kronojägarnas lönegradsplacering.»

Kronojägartjänsterna äro nu uppdelade i lönegraderna A 9, 200 st., A 10, 200 st. och A 12, 70 st. Denna uppdelning genomfördes år 1942. På grund av vissa olägenheter, som detta system har visat sig medföra, har domänstyrelsen i skrivelse till Konungen den 28 januari 1946 hemställt att samtliga ovan nämnda tjänster hänföras till samma lönegrad A 12, att 30 biträdande kronojägarbefattningar i lönegrad A 9 måtte införas ävensom att kronojägare i A 10 och A 9 samt biträdande kronojägare i A 7 måtte utgå ur tjänsteförteckningen för domänverket.

Utöver de skäl, domänstyrelsen anfört och vilka nedan återgivas, för en återgång till gemensam lönegrad kan här anföras vad jordbruksutskottet vid frågans behandling år 1942 framhöll: »Emellertid har utskottet uppmärksammat att den föreslagna lönesättningen i vissa fall kan tänkas medföra mindre tilltalande konsekvenser. Det torde nämligen kunna inträffa att en kronojägare, som under större delen av sin tjänstetid tjänstgjort i en avlägsen och krävande bevakningstrakt, vid tilltagande ålder önskar få förflyttning till ett mer lättkött och icke fullt så avlägset beläget tjänstgöringsområde. Svårigheter kunna då tänkas uppkomma för honom att utan försämring av avlöningsförmånerna erhålla dylik transport. Utskottet förutsätter att Kungl. Maj:t har sin uppmärksamhet riktad på detta spørsmål och, därest så skulle visa sig behöfligt, vidtager lämpliga åtgärder för avhjälpande av nämnda olägenhet.»

Utvecklingen sedan 1942 har visat att utskottets farhågor för mindre tilltalande konsekvenser varit fullt berättigade. De kronojägare som tillhöra 12:e lönegraden äro i regel bosatta på de bevakningstrakter, som ligga mest avlägset, och dessa tjänstemän få följaktligen, då de på äldre dagar söka transport till mer välbelägna orter, finna sig i att få se lönen och andra

förmåner såsom semester nedsatta. Detta torde vara något unikt för svensk statsförvaltning.

De skäl som domänstyrelsen anfört för en enhetlig löneplacering äro bl. a. följande:

1. På grund av skogsskötselns intensifiering sker det en successiv förskjutning i arbetsuppgifterna, vilket gör att en omprövning av lönegradsplaceringen tid efter annan måste företagas.
2. Ojämnhet i arbetsuppgifterna kan utjämnas genom insättande av e. kronojägare och arbetsförmän.
3. Trots olikheter i bevakningstrakternas storlek m. m. finnes det möjligheter att fullt utnyttja varje befattningshavare.

Som motivering för kronojägarnas placering i 12:e lönegraden har domänstyrelsen bl. a. anfört: »I fråga om de arbetsuppgifter, som anförtros åt kronojägarna, må framhållas, att dessa ha blivit av allt större betydelse för skogsskötselns utveckling och förbättring av domänfondens skogar.» Domänstyrelsen anför även några siffror, som belysa arbetsuppgifterna. I medeltal utbetalades år 1943 i arbetslöner från varje bevakningstrakt 96 000 kronor. Arbetarantalet per bevakningstrakt i medeltal växlade från 80 st. under vinterns senare del till 12 st. i augusti.

Vid jämförelse med andra statstjänstemän har domänstyrelsen anfört att kronojägarna äro närmast jämförliga med föreståndare för banmästaravdelning i lönegraderna A 10, A 12 och A 14.

Beträffande jämförelse med vägmästarna, som samtliga äro placerade i lönegrad A 13, har domänstyrelsen anfört:

»En kronojägarbetsbefäl synes alltså snarast vara större än en vägmästares, vartill kommer att kronojägarna hava ett större antal arbetsuppgifter, som var för sig kräva särskild erfarenhet och särskilda kvalifikationer. Dessutom äro arbetsplatserna i skogen ofta spridda och stundom svårtillgängliga. Den jämförelse som här gjorts och det utgångsläge, som föreligger beträffande kronojägarnas nuvarande lönegradsplacering, tala för att kronojägarbefattningarna icke böra vara placerade lägre än i lönegrad A 12.»

Sveriges kronojägareförbund har i skrivelse till Kungl. Maj:t den 7 februari 1946 anfört att kronojägarna ha sig anförtrodda förvaltningsuppgifter av kvalificerad natur såsom förslag till utgiftsstat, förslag över försäljningspriser, fastställande av pris för avverkningsarbeten m. m. Under år 1943 ha kronojägarna attesterat utbetalningar till ett sammanlagt belopp av 45 milj. kronor eller per bevakningstrakt cirka 100 000 kronor. I medeltal har vidare per bevakningstrakt under år 1943 utsynats virke med ett försäljningsvärde av närmare 200 000 kronor. Av denna utsyning ha cirka 60 % skett under ledning av kronojägarna.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 126 den 1 mars 1946 angående skogsvårdsstyrelser m. m. har departementschefen föreslagit, att förste distriktsskogsmästare böra erhålla en löneställning motsvarande lönegrad A 15, distriktsskogsmästare lönegrad A 12 och biträdande distriktsskogsmästare lönegrad A 8.

Över skogsvårdsstyrelseutredningens förslag har statskontoret anfört: »Kronoskogsförvaltningen och den enskilda skogsvården torde i vad gäller personalförhållandena böra betraktas såsom ett ensartat förvaltningsområde med enhetligt avvägda löner och anställningsvillkor i övrigt. Det förefaller statskontoret, som om utredningen åtminstone i fråga om vissa personalgrupper icke tillräckligt beaktat nödvändigheten av en sådan sammanknytning.»

Statskontoret har också tillstyrkt en uppflyttning men trots de ovan anförda skälen förordat en viss differentiering, varvid dock en ledamot i särskilt yttrande velat placera samtliga i lönegrad A 12.

Domänstyrelsen har anfört: »I fråga om utredningens förslag till lönegradsplacering för länsskogvaktarna får styrelsen framhålla, att domänverkets kronojägare utöva ett omfattande arbetsbefäl och direkt ha hand om stora ekonomiska värden, vilket måste anses fullt uppväga länsskogvaktarnas konsulterande verksamhet.»

Av vad som här anförts från skilda håll synes oss uppenbart, att kronojägarna i lönehänseende såväl ur statsnyttans som ur rättvisesynpunkt inte böra ställas sämre än ovan nämnda tjänstemän.

Tvärtom torde en jämförelse med vägmästarna vara fullt befogad. En placering i lägst 13:e lönegraden vore otvivelaktigt en gärd av rättvisa åt denna kår av statstjänstemän, som i våra skogar ha en mera betydelsefull uppgift än vad man i allmänhet förut känt till, när kårens lönefråga behandlats av statsmakterna. Då departementschefen som skäl för bibehållande av kronojägarnas uppdelning på flera lönegrader anför att resultatet av pågående lönerrevision bör avvaktas, torde det böra framhållas, att förslag från 1945 års lönekommitté näppeligen kan förväntas förrän efter ganska avsevärd tid. Hinder bör därför icke möta för statsmakterna att redan nu placera kronojägarna i den lönegrad, där de rättvisligen böra placeras. De närmaste åren komma för statsskogarnas del att kännetecknas av en intensifiering av de skogsvårdande åtgärderna, och kronojägarkårens andel i detta arbete får icke underskattas. När domänstyrelsen säger »att de arbetsuppgifter, som anförtros åt kronojägarna, blivit av allt större betydelse för skogsskötselns utveckling och förbättring av domänfondens skogar», synes detta vara ett starkt skäl för att också bereda dem mot arbetsuppgifterna svarande löneställning.

Med ovanstående ha vi trott oss kunna visa, att kronojägarna i fråga om arbetsuppgifter och ansvar väl kunna jämföras med vägmästare. I konsekvens härmed böra de då också placeras i samma lönegrad.

Vi få alltså hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av tjänsteförteckningen, som kungl. domänstyrelsen föreslagit, men med den skillnaden, att kronojägarna placeras i lägst 13:e lönegraden och de biträdande kronojägarna i lägst 10:e lönegraden.

Stockholm den 16 mars 1946.

J. F. Grym.

L. Franzon.
